

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATAI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

7/2025. (VII. 24.) AB határozat	a Kúria Knk.III.39.037/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről	1526
3273/2025. (VIII. 18.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1535
3274/2025. (VIII. 18.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1540

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TELJES ÜLÉSÉNEK A MAGYAR KÖZLÖNYBEN KÖZZÉTETT HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 7/2025. (VII. 24.) AB HATÁROZATA

a Kúria Knk.III.39.037/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria Knk.III.39.037/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának közzétételét a Magyar Közlönyben.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Dr. Sobor Ügyvédi Iroda, székhely: 1113 Budapest, Edömér utca 2. I. emelet 2.; eljáró ügyvéd: dr. Sobor Dávid) útján terjesztett elő alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján, amelyben kérte a Kúria Knk.III.39.037/2025/3. számú végzése (a továbbiakban: támadott végzés) alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítvány szerint a támadott bírói döntés sérti az Alaptörvény XXIII. cikk (7) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, 8. cikk (1)–(2) bekezdését, valamint 28. cikkét.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [3] A Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) a 10/2025. számú határozatával az „Egyetért Ön azzal, hogy az Országgyűlés írja elő a törvény alapján vagyonyilatkozat-tételre kötelezett személyek vagyonyilatkozataiban foglaltak helytállóságának rendszeres, kötelező, a hatósági nyilvántartásokban foglalt adatokkal való összevetéssel történő vizsgálatát?” népszavazásra javasolt kérdést hitelesítette. Az NVB határozatának indoklásában rámutatott, hogy a kérdés az Alaptörvényben, valamint a népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvényben (a továbbiakban: Nsztv.) megfogalmazott követelményeknek megfelel. Az NVB figyelemmel volt arra, hogy korábban már három alkalommal került elé a jelen népszavazási kezdeményezéssel szó szerint megegyező népszavazási kezdeményezés. A 2017-ben benyújtott kérdés kapcsán hozott, a kérdés hitelesítését megtagadó 77/2017. (VI. 28.) NVB határozatot a Kúria VII.37.592/2017/2. számú végzésével megváltoztatta, és a kérdést hitelesítette. A Bizottság második alkalommal a 179/2019. (VII. 4.) NVB határozatával hitelesítette a kérdést, amelyet a Kúria a Knk.VII.37.859/2019/2. számú végzésével, valamint a Knk.VII.860/2019/2. számú végzésével helybenhagyott. A 2023-ban benyújtott kérdést pedig az NVB a 23/2023. (IV. 27.) számú határozatával ugyancsak hitelesítette.
- [4] 1.2. Az indítványozó bírósági felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria a támadott végzéssel az NVB 10/2025. számú határozatát helybenhagyta.
- [5] A Kúria egyrészt megállapította, hogy az országos népszavazásra feltenni indítványozott kérdés tárgya nem ütközik az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdése szerinti tiltott tárgykörbe; továbbá, hogy az NVB a kérdés egyértelműségének követelményével kapcsolatban is helytálló következtetésekre jutott, amelyet alátámasztanak az ugyanezen népszavazási kérdés körében meghozott és közzétett korábbi kúriai határozatok is. A Kúria – ko-

rábbi döntéseire hivatkozva – hangsúlyozta: az, hogy a kérdésben nem került pontosabban meghatározásra, hogy a vagyonyilatkozatok mely hatósági nyilvántartásokkal kerüljenek összevetésre, sem a jogalkotói, sem a választópolgári egyértelműség szempontjából nem aggályos, az nem irányul lehetetlen célra, nem megtevesztő.

- [6] A támadott végzésben a Kúria a Knk.VII.37.592/2017/2. számú végzésének azon további érveit is teljes mértékben osztotta, miszerint a kérdés megválaszolása szempontjából nem releváns, hogy a választópolgár pontosan ismerje a vagyonyilatkozat-tételre kötelezett személyi kört. A vagyonyilatkozat intézményének, illetve az abban megnyilvánuló jogalkotói célnak az ismerete elvárható a véleményt nyilvánító választópolgároktól. A népszavazási kérdésben szereplő „rendszeres” kitétel a kérdés egyértelműségét sem választópolgári, sem jogalkotói szempontból szintén nem akadályozza. A Knk.VII.37.859/2019/2. számú és a Knk.VII.37.860/2019/2. számú végzéseiben ugyanezen népszavazási kérdés körében megerősítette a Kúria, hogy az a hitelesítésre vonatkozó népszavazási eljárásban alkalmazandó követelménynek megfelel. Miután a Kúria korábban ugyanezen kérdés hitelesítését következetesen helybenhagyta, a támadott végzés szerint a hitelesítésre szánt kérdés nem félreérthető mértékben általános, nem okoz olyan értelmezési zavart, amely megakadályozná, hogy az Országgyűlés egyértelmű jogalkotással végrehajtsa a választók akarátát. A rendszeres kötelező összevetés és a hatósági nyilvántartás fogalmát jogalkotási mozgástérként értékelte a Kúria, ami nem zárja ki az egyértelmű jogalkotás követelményének megvalósulását. Mindezek figyelembevételével a Kúria megállapította, hogy a népszavazásra javasolt kérdés megfelel az Nsztv. 9. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének, ezért az NVB határozatát az Nsztv. 30. § (1) bekezdése alapulvételével helybenhagyta.
- [7] 1.3. A Kúriának e döntése ellen nyújtott be az indítványozó alkotmányjogi panaszt. Eszerint a támadott végzés – annak indoklására figyelemmel – sérti az Alaptörvény XXIII. cikk (7) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, 8. cikk (1)–(2) bekezdését, valamint 28. cikkét.
- [8] Az indítványozó szerint azzal, hogy a támadott végzésében a Kúria maga is kifejtette, hogy „a hatósági nyilvántartások szókapcsolat jelző nélküli használata egyaránt magában foglalja a közhiteles és nem közhiteles nyilvántartásokat. Ugyanakkor a vagyonyilatkozatok adattartama alapján a vagyonyilatkozatban foglaltak helytállóságának ellenőrzésére csak a közhiteles nyilvántartások lehetnek alkalmasak”, a Kúria a kérdést nemcsak értelmezte, de ki is bővítette, amely tartalmi szűkítést eredményezett, anélkül, hogy erre törvényes vagy alkotmányos felhatalmazása lenne. A „közhiteles” jelző tartalmi beillesztésével a Kúria önkényesen, jelentősen leszűkítette a hatósági nyilvántartások körét, anélkül, hogy arra a szervező – a kérdés megfogalmazásából kiolvasható – szándéka utalt volna. Ezzel a Kúria önkényesen elvonta a szervező azon jogát, hogy a kérdés megfogalmazásával maga határozza meg, mire irányuljon a népszavazási kezdeményezése, egyben a Kúria felmentette a szervezőt azon törvényi kötelezettsége alól, hogy a népszavazási kérdést pontosan, egyértelműen megfogalmazza.
- [9] A panasz szerint, ha a kérdés csak úgy tekinthető egyértelműnek, hogy a Kúria értelmezésével azt az eredeti megfogalmazásához képest tartalmilag alakítja, megváltoztatja, akkor az a kérdés valójában nem felel meg az egyértelműség követelményének.
- [10] Az indítványozó úgy véli, hogy a Kúria eloldotta magát a norma szövegétől, tartalmától, lényegében kiüresítette a hitelesítés jogintézményének tartalmi szegmensét, és ezzel a *contra legem* jogértelmezés egyúttal *contra constitutionem* önkényessé vált, ami egyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét okozta. Mindezek alapján sérült az Alaptörvény XXIII. cikk (7) bekezdésében biztosított népszavazáshoz való jog is, amely érvényesülésének elengedhetetlen feltétele, hogy a hitelesítési eljárás során minden, az Alaptörvény és az Nsztv. által előírt feltételt megvizsgáljon a bíróság, és csak olyan kérdést bocsásson népszavazásra, amely ezek mindegyikének megfelel.
- [11] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének – a 28. cikkének sérelmével összefüggő – sérelmét az indítványozó továbbá arra tekintettel is állítja, hogy a Kúria a lehetetlen célra vonatkozó érveit egyáltalán nem vizsgálta, holott ez a szempont az ügy érdemi eldöntése szempontjából is jelentős.
- [12] Az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében ugyanis külön hivatkozott arra, hogy számos vagyonelem esetében nincsen a hatályos szabályozás szerint hatósági nyilvántartás, sem közhiteles, sem nem közhiteles, és ezen vagyonelemek esetében nem is hozható létre és nem is üzemeltethető megfelelő hatósági nyilvántartás. A Kúria azonban ezt a jogcímet és érvcsoportot azzal kezelte együtt, hogy nem egyértelmű, hogy mely hatósági nyilvántartásokra vonatkozik a hitelesítésre benyújtott kérdés. Az utóbbi érv elutasításához a Kúria fűzött ugyan indokolást, viszont az előbbi jogcímhez és érvcsoporthoz kizárólag az utóbbival összefüggésben rögzítette, hogy „sem a jogalkotói, sem a választópolgári egyértelműség szempontjából nem aggályos, az nem irányul le-

hetetlen célra, nem megtevesztő”. Ezáltal viszont a felülvizsgálati kérelem elutasításának jogi indokát a Kúria nem jelölte meg a lehetetlen célra irányulásra tekintettel.

- [13] A panaszos kifogásolja, hogy a Kúria támadott végzése „kvázi ítélt dologként” hivatkozik a felülvizsgálati kérelemben felvetett kérdésekre, holott a korábbi eljárásai során egyértelműen nem ugyanezen jogi érvek képezték a vizsgálat alapját. Az indítványozó emellett utalt még arra is, hogy a Kúria által hivatkozott kúriai döntések óta a vagyonyilatkozási rendszer tekintetében a jogszabályi környezet jelentős mértékben változott, emiatt nem elegendő önmagában a korábbi határozatok felhívása.
- [14] Mindezek alapján – az indítványozó szerint – a Kúria az indokolási kötelezettségének az ügy érdemére is kiható módon történő hiányos teljesítésével, valamint a kereseti kérelem kimerítésének elmulasztásával ugyancsak megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az Alaptörvény 28. cikke szerinti alkotmánykonform jogértelmezés követelményét.

II.

- [15] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„XXIII. cikk (7) Mindenkinek joga van országos népszavazáson részt venni, aki az országgyűlési képviselők választásán választó. Mindenkinek joga van helyi népszavazáson részt venni, aki a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásán választó.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„8. cikk (1) Legalább kétszázezer választópolgár kezdeményezésére az Országgyűlés országos népszavazást rendel el. A köztársasági elnök, a Kormány vagy százezer választópolgár kezdeményezésére az Országgyűlés országos népszavazást rendelhet el. Az érvényes és eredményes népszavazáson hozott döntés az Országgyűlésre kötelező.

(2) Országos népszavazás tárgya az Országgyűlés feladat- és hatáskörébe tartozó kérdés lehet.”

„28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

- [16] 2. Az Nsztv. érintett rendelkezése:

„9. § (1) A népszavazásra javasolt kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni, továbbá a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés el tudja dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, és ha igen, milyen jogalkotásra köteles.”

III.

- [17] 1. Az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
- [18] 1.1. Az Alkotmánybíróság a panaszt befogadta, mivel az az Abtv.-ben a panasz befogadásával szemben támasztott formai és tartalmi feltételeknek maradéktalanul megfelelt.
- [19] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető. Az indítványozó a Kúria eljárásában félként – kérelmezőként – vett részt, továbbá egy fővárosi önkormányzat bizottságának nem képviselő bizottsági tagjaként vagyonyilatkozat tételére köteles, amit mellékletként csatolt bizottsági jegyzőkönyvvel igazolt.
- [20] Az országosnépszavazás-kezdeményezési eljárásban az Nsztv. 30. § (1) és (5) bekezdése alapján a Kúria a Nemzeti Választási Bizottság határozatát helybenhagyó vagy azt megváltoztató döntése elleni alkotmányjogi panaszt a Kúria döntésének a Magyar Közlönyben történt közzétételétől számított nyolc napon belül lehet benyújtani.

tani. A Kúria támadott döntése a Magyar Közlöny 2025. évi 63. számában 2025. május 29. napján került közzétételre, az indítványozó jogi képviselője az alkotmányjogi panaszt 2025. június 6. napján – határidőben – terjesztette elő a Kúrián.

- [21] 1.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Jelen ügyben a támadott végzés az ügy érdemében hozott döntés, amely ellen a további jogorvoslat a törvény erejénél fogva kizárt [Nsztv. 30. § (1) bekezdés].
- [22] 1.3. A határozott kérelem törvényi feltételeinek vizsgálata körében megállapítható, hogy az indítvány eleget tesz az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésében foglalt követelményeknek, tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét, megjelöli a támadott bírói döntést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit és az alaptörvény-ellenesség indokolását, valamint kifejezett kérelmet tartalmaz arra nézve, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a végzés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse azt meg, így a határozott kérelem alkotmányos feltételeinek eleget tesz.
- [23] 1.4. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó nem önállóan, hanem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével összefüggésben hivatkozik az Alaptörvény 28. cikkére, amely érvelés az eljárás során kizárólag e vonatkozásban vehető figyelembe [23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [26]; 3/2024. (I. 25.) AB határozat, Indokolás [42]; 4/2024. (I. 25.) AB határozat, Indokolás [50]; 24/2024. (XII. 30.) AB határozat, Indokolás [41]].
- [24] 1.5. Az Alaptörvény XXIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jog a választók számára biztosított alanyi jog. Az országos népszavazáson való részvételre vonatkozó jog pedig összhangban áll az Alaptörvény 8. cikk (1) bekezdésével, ami bár közvetlenül az Országgyűlés kötelezettségét szabályozza, de közvetve a választók országos népszavazás kezdeményezéséhez való jogát is magában foglalja, hiszen ennek gyakorlásától teszi függővé az adott rendelkezés a népszavazás kötelező elrendelését: „[l]egalább kétszáz ezer választópolgár kezdeményezésére az Országgyűlés országos népszavazást rendel el” [31/2013. (X. 28.) AB határozat, Indokolás [29]]. Az indítványozó ugyancsak a népszavazáshoz való alapjogához kapcsolódóan állította az Alaptörvény 8. cikk (2) bekezdésének sérelmét is.
- [25] 2. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában foglalt törvényi feltételeket teljesíti-e.
- [26] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további feltételeként nevesíti, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [27] Az Abtv. 29. §-a értelmében az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]]. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [28] 2.1. Az Alkotmánybíróság az első feltétellel kapcsolatosan emlékeztet arra, hogy a testületnek részletesen ki-munkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXIII. cikk (7) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát illetően. Jelen ügy és a beadványban előadott indítványozói érvelés ehhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [29] 2.2. A másik törvényi feltétellel kapcsolatban az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány felveti az Abtv. 29. §-a szerinti, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét. Csak érdemi alkotmányossági vizsgálat eredményeként állapítható meg, hogy a Kúria támadott végzésének az Nsztv. 9. § (1) bekezdéséhez fűzött jogértelmezése figyelembe vette-e az Alaptörvény 28. cikkében meghatározott jogértelmezési szabályokat, és ezáltal az összhangban van-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog követelményével.

- [30] 3. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Ügyrend 31. § (6) bekezdését alkalmazva, külön befogadási eljárás mellőzésével – érdemben bírálta el.

IV.

- [31] Az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint megalapozott.
- [32] 1. Az indítványozó álláspontja szerint a Kúriának az Nsztv. 9. § (1) bekezdéséhez fűzött jogértelmezése figyelmen kívül hagyta az Alaptörvény 28. cikkében meghatározott jogértelmezési szabályokat, és ezzel a *contra legem* jogértelmezés egyúttal *contra constitutionem* önkényessé vált, ami egyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét okozta.
- [33] 2. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt rögzíti, hogy ugyan korábban már több alkalommal is került az NVB és a Kúria elé a jelen népszavazási kezdeményezéssel szó szerint megegyező népszavazási kezdeményezés, az Alkotmánybíróság azonban ezeknek a határozatoknak, illetve az azokban foglalt jogértelmezésnek az Alaptörvénnyel való összhangjáról – erre irányuló indítvány hiányában – mind ez ideig nem foglalt állást.
- [34] Az Alkotmánybíróság azt is hangsúlyozza, hogy a népszavazási kérdés hitelesítése ügyében eljáró szervek – úgymint a választási bizottság, a bíróság, illetve az Alkotmánybíróság – feladata a hitelesíteni kért kérdés alkotmányosságának és törvényességének a vizsgálata, és nem önmagában a kérdés fontosságának vagy a népszavazási tárgykör politikai tartalmának vagy társadalmi jelentőségének megítélése.
- [35] 3. Ezen túlmenően az Alkotmánybíróság a jelen határozatában is szükségesnek ítéli rögzíteni azt, hogy „a Kúria alkotmányjogi panaszokkal támadott hitelesítő döntésében szereplő kérdés törvényességi szempontú vizsgálata a Kúria kizárólagos hatáskörébe tartozik. Ebből következően az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatja felül a Kúria hitelesítő döntését, abban a törvényességi kérdésben, hogy a hitelesített kérdés az Nsztv. 9. § (1) bekezdésében foglalt – választói, illetve törvényalkotói – egyértelműség követelményének megfelelt-e. [...] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontjában és az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörében eljárva a bírói döntés alaptörvény-ellenességének a vizsgálatára rendelkezik hatáskörrel” [28/2015. (IX. 24.) AB határozat, Indokolás [28]; Indokolás [30]]. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint: „[a] kérdés hitelesítése körében – ahogyan a jelen ügyben is – a Kúria döntése, mint bírósági döntés az Alaptörvény 24. § (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal támadható meg, de az alkotmányjogi panasznak Alaptörvényben biztosított jog (pl. tisztességes eljáráshoz való jog, népszavazáson való részvétel joga) sérelmére kell hivatkoznia” [3195/2014. (VII. 15.) AB végzés, Indokolás [21]; 11/2022. (VI. 2.) AB határozat, Indokolás [15]; 20/2023. (VIII. 7.) AB határozat, Indokolás [31]; 21/2023. (VIII. 7.) AB határozat, Indokolás [30]; 24/2024. (XII. 30.) AB határozat, Indokolás [47]].
- [36] A Kúria a bírósági felülvizsgálati kérelem alapján az Nsztv. 1. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 231. § (4) bekezdésének megfelelően a sérelmezett határozatot, valamint az azt megelőző eljárást vizsgálja meg. A Kúriának abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy az NVB jogszerűen hitelesítette-e a kérelmező által országos népszavazásra javasolt kérdést. A kérdés – az Nsztv. 11. § (1) bekezdés második mondatából következően – akkor hitelesíthető, ha az Alaptörvényben, valamint az Nsztv.-ben a kérdéssel szemben támasztott követelményeknek megfelel. Az Nsztv. 9. § (1) bekezdése értelmében a népszavazásra javasolt kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni (választópolgári egyértelműség), továbbá a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés el tudja dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, és ha igen, milyen jogalkotásra köteles (jogalkotói egyértelműség).
- [37] A Nemzeti Választási Bizottságnak a kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni felülvizsgálati kérelem alapján meghozott döntésének meghozatala során a Kúria hatásköre csak az NVB határozatának helybenhagyására vagy a határozat megváltoztatására terjed ki. A Kúriának ez a(z) – NVB határozatát érintő – reformatórius döntési jogköre azonban a határozat kérdést hitelesítő vagy a kérdés hitelesítését megtagadó rendelkezésére vonatkozik, és a népszavazási egyértelműség megítélése során nem terjed ki a határozatban foglalt kérdés megváltoztatására, kiegészítésére. A kérdés meghatározása (megszövegezése) a kezdeményezés szervezőjét megillető jogosultság [az Nsztv. 3. § (1) bekezdése értelmében a kérdést a szervező nyújtja be], a kérdés szövegét az NVB sem módosíthatja (korrigálhatja) a hitelesítésről hozott döntésében, hiszen az Nsztv. 11. § (1) bekezdése szerint az NVB a már megfogalmazott és benyújtott kérdés hitelesítéséről (megengedhetőségéről) hoz döntést, és nem vesz részt magának a kérdésnek a megszövegezésében.

- [38] Az Alkotmánybíróság feladata pedig e körben annak ellenőrzésére is kiterjed, hogy az egyes állami szervek Alaptörvény szerint rögzített hatásköreinek gyakorlása összhangban áll-e az Alaptörvénnyel, vagyis mindig az alkotmányos felhatalmazásuk alapján, azok keretei között járnak-e el.
- [39] Az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése értelmében ugyanis az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, ami a jelen alkotmányjogipanasz-eljárásban is irányadó.
- [40] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben nem azt vizsgálja, hogy a népszavazási kérdés megfelelt-e a választói, illetve jogalkotói egyértelműség követelményének, hanem azt, hogy a Kúria az Alaptörvény rendelkezéseivel összhangban értelmezte-e az Nsztv. 9. § (1) bekezdésében foglaltakat.
- [41] Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban is, hogy „[a]z Alkotmánybíróság a bíróságok ítéleteit [...] akkor bírálhatja felül, ha azok az Alaptörvény megszabta értelmezési tartományt megsértik, és ezáltal a bírói döntés alaptörvény-ellenes lesz” {3119/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [22]; 3031/2016. (II. 23.) AB végzés, Indokolás [19]}.
- [42] 4. A továbbiakban az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy a Kúria a népszavazási kérdés egyértelműségére vonatkozó törvényi rendelkezés értelmezése során előidézett-e alapjogsérelmet.
- [43] Az Alaptörvény 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak. A jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezi a tisztességes bírósági eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek {23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [26]; megerősítette: 33/2021. (XII. 22.) AB határozat, Indokolás [29]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az önkényes bírói jogértelmezés az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére vezethet. Az Alkotmánybíróság a jogalkalmazói önkény fennállásából fakadóan azonban csak kivételesen, szigorú feltételek fennállása esetén állapítja meg a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét. Amennyiben a bíróság az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályok figyelmen kívül hagyásával jár el, a jogértelmezési hiba *contra constitutionem* önkényessé válik {33/2021. (XII. 22.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [44] Az Alaptörvény 28. cikke a bíróságokra nézve expressis verbis rögzíti az Alaptörvénnyel összhangban lévő, alkotmánykonform értelmezés kötelezettségét. „Az Alaptörvény 28. cikke az alkotmánykonform értelmezés követelményeit a jogszabályok bíróság általi alkalmazása körében határozza meg, mivel azonban a népszavazás a közvetlen hatalomgyakorlás megnyilvánulásaként – főszabályként – jogalkotásra irányul, a Kúria a népszavazási kérdés hitelesítésekor sem tekinthet el ezen alaptörvényi rendelkezés érvényre juttatásától. A Kúria a népszavazási kérdés hitelesítésekor a jogalkotásra irányuló kérdést értelmezi, és egyrészt azt vizsgálja, hogy a népszavazási kérdés az Alaptörvény 8. cikk (2) bekezdése alapján az Országgyűlés feladat- és hatáskörébe tartozik-e, valamint nem érint-e az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdése szerinti tiltott tárgykört, továbbá eleget tesz-e az Nsztv.-ben foglalt, a népszavazási kérdéssel szemben támasztott törvényi követelményeknek. E körben az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a népszavazási kérdés értelmezésére is irányadó követelmény, hogy a bíróság a népszavazási kérdés szövegéből következő lehetséges jogalkotási megoldást az Alaptörvénnyel összhangban értelmezze” {33/2021. (XII. 22.) AB határozat, Indokolás [31]}.
- [45] Ezek alapján az Alkotmánybíróságnak arra a kérdésre kellett választ adnia, hogy a Kúria támadott végzésében az Nsztv. 9. § (1) bekezdése szerinti, a nyelvtani helyességen és érthetőségen túlmutató, úgynevezett népszavazási egyértelműség fogalmának értelmezése során figyelemmel volt-e az Alaptörvény 28. cikke szerinti szempontokra, vagy olyan mértékben elszakadt a norma szövegétől, ami már az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét okozó önkényes bírói jogértelmezésnek minősül.
- [46] Az Nsztv. 9. § (1) bekezdése szerint a népszavazásra javasolt kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni (választópolgári egyértelműség), továbbá a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés el tudja dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, és ha igen, milyen jogalkotásra köteles (jogalkotói egyértelműség). A törvényjavaslathoz fűzött jogalkotói indokolás szerint a jogalkotói cél az Alkotmánybíróságnak a népszavazási kérdések egyértelműségére vonatkozó gyakorlatának törvényi szintre emelése volt. 2012. január 1-jét megelőzően ugyanis az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozott a népszavazási kérdések hitelesítésével kapcsolatos jogorvoslat (kifogás) elbírálása, a hatáskör csak ezt követően került át a Kúriához.
- [47] A fentiek alapján a jogalkotói akarat feltárásához szükséges az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatának figyelembevétele, amelyet a 29/2012. (V. 25.) AB határozat az alábbiak szerint foglalt össze: „az egyértelműség követelménye a népszavazáshoz való jog érvényesülésének garanciája. Az egyértelműség követelménye ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre »igen«-nel vagy

»nem«-mel lehessen válaszolni (választópolgári egyértelműség). Az eredményes népszavazással hozott döntés az Országgyűlésnek az Alaptörvényben szabályozott törvényalkotási jogkörét korlátozza, mivel az Országgyűlés köteles az eredményes népszavazásból következő döntéseket meghozni. A kérdés egyértelműségének megállapításakor az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kell azt is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés – az akkor hatályban lévő jogszabályok szerint – el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, és ha igen, akkor milyen jogalkotásra köteles (jogalkotói egyértelműség)” {29/2012. (V. 25.) AB határozat, Indokolás [29]}.

- [48] A Kúria a támadott végzésben rögzíti, hogy „A Kúria [...] a Kvk.VII.37.859/2019/2. számú és Kvk.VII.37.860/2019/2. számú döntéseiben is hivatkozott Kvk.VII.37.592/2017/2. számú végzés az egyértelműség szempontjából nem tartotta aggályosnak, hogy a kérdésben nem került pontosabban meghatározásra, miszerint a vagyonyilatkozatok mely hatósági nyilvántartásokkal kerüljenek összevetésre. A Kúria kifejtette és jelen tanács ettől eltérni nem kíván, hogy a hatósági nyilvántartások szókapcsolat jelző nélküli használata egyaránt magában foglalja a közhiteles és nem közhiteles nyilvántartásokat. Ugyanakkor a vagyonyilatkozatok adattartalma alapján a vagyonyilatkozatban foglaltak helytállóságának ellenőrzésére csak a közhiteles nyilvántartások lehetnek alkalmasak” (Kúria támadott végzése, Indokolás [29]).
- [49] Az idézett indokolásból megállapítható, hogy a Kúria annak ellenére nem tekintette sem a jogalkotói, sem a választópolgári egyértelműség szempontjából aggályosnak a kérdést, hogy a kérdésből nem derül ki egyértelműen, hogy milyen fajtájú hatósági nyilvántartásokról van szó. A Kúria indokolása ugyanis egyrészt elismeri, hogy a kérdésbe beleérthetők mind a közhiteles, mind a nem közhiteles hatósági nyilvántartások is, ugyanakkor azt is megállapítja, hogy a kérdés kizárólag a közhiteles nyilvántartásokra vonatkozhat. A választópolgárok tehát alappal gondolhatják azt, hogy a kérdés mind a közhiteles, mind a nem közhiteles nyilvántartásokra egyaránt vonatkozik, ugyanakkor a Kúria szűkítő jogértelmezése alapján a jogalkotás kizárólag a közhiteles nyilvántartásokra vonatkozhat, vagyis a vagyonyilatkozatban foglaltak helytállóságának vizsgálata eleve nem teljes körű, csupán részleges, mindössze a közhiteles hatósági nyilvántartásokban szereplő vagyonelemekre terjedhet ki. Mindezt az – indokolásban rejlő – önellentmondást pedig a támadott végzés nem oldja fel, nem indokolja.
- [50] A Kúria indokolása a kérdésben szereplő hatósági nyilvántartás elé beillesztett „közhiteles” jelzővel leszűkítette a hatósági nyilvántartások – és ezáltal az összevetendő vagyonyilatkozási adatok – körét, megváltoztatva ezzel a kérdés eredeti – a szervező szándéka szerinti – tartalmát. A Kúria indokolásának ezen eleméből az következik, hogy a feltenni kívánt kérdés jelen formájában nem felel meg az egyértelműség követelményének, hiszen nem egyértelmű, hogy milyen típusú nyilvántartásokra utal a kérdés. Azzal, hogy a Kúria indokolása szerint csak a közhiteles nyilvántartások alkalmasak a vagyonyilatkozatban foglaltak helytállóságának ellenőrzésére, az következik, hogy a kérdés kizárólag ezzel a kiegészítéssel tekinthető egyértelműnek. A Kúria jogértelmezése azonban így nem a szervező által benyújtott kérdés eredeti tartalma szerint vizsgálta az egyértelműségnek való megfelelést, hanem egy olyan – a támadott végzés indokolásában megjelenő – tartalmi kiegészítéssel együtt, amely a népszavazási kérdésből nem volt kiolvasható. Ahogy arra az Alkotmánybíróság jelen indokolás IV/3. pontjában (Indokolás [37]) is utalt, a Kúria jogköre a népszavazási egyértelműség megítélése során nem terjed ki a kérdés megváltoztatására, kiegészítésére.
- [51] A támadott végzés indokolása szerint továbbá egy eredményes népszavazás esetén a jogalkotó hatáskörébe tartozik, hogy a vonatkozó hatósági nyilvántartások körét meghatározza. Ehhez képest az Nsztv. 9. § (1) bekezdéséből fakadó követelmény azt jelenti, hogy – mivel az eredményes népszavazás az Országgyűlés törvényalkotási jogkörének alkotmányos korlátozása, mert az abból következő döntéseket meg kell hoznia – a jogalkotási kötelezettség tekintetében a népszavazás eredményének konkrétan és határozottan kell lennie, vagyis a törvényalkotó számára világosnak kell lennie annak, hogy milyen tartalmú és irányú jogalkotás szükséges annak érdekében, hogy a népszavazási kezdeményezés célba érjen. Ezt azonban kizárja, ha az Országgyűlés többféle, akár egymással ellentétes szabályozási módon is teljesítheti kötelezettségét, ilyenkor ugyanis nem teljesül a jogalkotói egyértelműség követelménye. Ezt az értelmezést követi a Kúria egyik legutóbbi, Kvk.IV.39.039/2025/3. számú határozata is (lásd: Indokolás [31]).
- [52] Az Alkotmánybíróság figyelemmel volt arra is, hogy a népszavazási kérdések hitelesítése során sem lehet mechanikusan követni a korábbi bírósági felülvizsgálati döntéseket, még akkor sem, ha adott esetben szó szerint ugyanaz a kérdés már hitelesítésre került. Egyrészt amiatt, mert a korábbi hitelesítő döntés óta a jogszabályi környezet megváltozhat. Másrészt minden bírósági felülvizsgálati kérelem egyedi, így az egyes felülvizsgálati kérelmek, az abban foglalt kérelmi elemek, azok indokai és jogi érvei is eltérőek lehetnek. A bíróságnak pedig – a kérelemhez kötöttség elvére tekintettel – mindig az adott bírósági felülvizsgálati kérelem tárgyában (azaz az abban foglalt kérelmi elemekről, állításokról és jogi érvekről) kell döntenie. A jogorvoslati kérelemmel támadott NVB határozat által hitelesített kérdésnek önmagában egy korábbi hitelesítő határozatban foglalt kérdéssel

fennálló szövegszerű azonossága ellenére – az esetlegesen eltérő kérelmek folytán – nem feltétlen (azaz nem magától értetődő) és nem feltétlenül teljes (nem abszolút) az ügyazonosság. Figyelemmel éppen a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa által Jpe.60.002/2021/7. számon hozott határozata indokolásának [20] bekezdésében kifejtettre (amit a Kúria számos alkalommal megerősített azóta), az ügyek (bírói döntések) közötti azonosság, vagyis az ügyazonosság több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Ennek során szigorúan kell venni az összehasonlított bírói döntésekben az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét (hatály, normatartalom) és a jogértelmezés szempontjából releváns tények lényegi hasonlóságát. Továbbá közigazgatási perben (adott esetben sajátos közjogi jogvitában) – a kérelemhez kötöttség és a közigazgatási ügy tárgya által meghatározott vizsgálat miatt – a hatósági (jelen esetben: az NVB általi) döntés, a kereseti (jelen esetben a bírósági felülvizsgálati) kérelem ténybeli és jogi azonosságot befolyásoló elemeit.

- [53] 5. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria jogértelmezése túlterjeszkedett az egyértelműség – alkotmánybírói gyakorlat által kialakított, fentebb idézett – fogalmán, amikor – korábbi gyakorlatára alapozva, minden további értékelést mellőzve – egyrészt megállapította, hogy a hatósági nyilvántartások szókapcsolat jelző nélküli használata egyaránt magában foglalja a közhiteles és nem közhiteles nyilvántartásokat, ugyanakkor ezzel egyidejűleg elismerte, hogy a vagyonyilatkozatok adattartalma alapján a vagyonyilatkozatban foglaltak helytállóságának ellenőrzésére csak a közhiteles nyilvántartások lehetnek alkalmasak, ezt az ellentmondást pedig az indokolásában annak ellenére nem oldotta fel, hogy a hitelesített kérdésben a „közhiteles” szó egyáltalán nem szerepel.
- [54] A Kúria támadott végzésének az Nsztv. 9. § (1) bekezdéséhez fűzött jogértelmezése figyelmen kívül hagyta az Alaptörvény 28. cikkében meghatározott jogértelmezési szabályokat. Ezzel eloldotta magát a norma szövegtől, tartalmától, lényegében kiüresítette a hitelesítés jogintézményének tartalmi szegmensét, és ezzel a *contra legem* jogértelmezés egyúttal *contra constitutionem* önkényessé vált, ami egyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét okozta. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglaltak szerint megállapította, hogy a Kúria indítvánnyal támadott Knk.III.39.037/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenes, és megsemmisítette azt.
- [55] 6. Az indítványozó hivatkozott továbbá az Alaptörvény XXIII. cikk (7) bekezdésére, valamint ezzel összefüggésben az Alaptörvény 8. cikk (1)–(2) bekezdésére. Tekintettel arra, hogy a Kúria Knk.III.39.037/2025/3. számú végzését az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmére tekintettel megsemmisítette, az állandó alkotmánybírói gyakorlata alapján a megjelölt további alapjog sérelmét már nem vizsgálta.

V.

- [56] Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben történő közzétételét az Abtv. 44. § (1) bekezdésének második mondata alapján rendelte el.

Budapest, 2025. július 8.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó alkotmánybíró különvéleménye

- [57] A határozatot nem támogattam.
- [58] Ennek oka, hogy a népszavazási kérdés egyértelműsége és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, illetve 28. cikke összefüggése kapcsán – a hasonló ügyekben már több ízben, következetesen – képviselt állásponantom

- és fenntartásaim változatlanok [lásd pl. a 3/2024. (I. 25.) AB határozathoz és a 4/2024. (I. 25.) AB határozathoz fűzött különvéleményemet, valamint a 3311/2023. (VI. 21.) AB végzéshez fűzött párhuzamos indokolásomat].
- [59] Lényeges szempontnak tartom egyébiránt ebben az esetben azt is, hogy ugyanezt a népszavazási kérdést korábban már három alkalommal is hitelesítették (2017-ben, 2019-ben és 2023-ban, az első két esetben a Kúria is döntött az ügyben). Abból, hogy azok az ügyek nem kerültek az Alkotmánybíróság elé, és megindulhatott az aláírásgyűjtés, az a következtetés vonható le, hogy a kérdés egyértelműsége a választópolgári és a jogalkotói oldalról sem vetett fel kétségeket.

Budapest, 2025. július 8.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1549/2025.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK A MAGYAR KÖZLÖNYBEN KÖZZÉ NEM TETT HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3273/2025. (VIII. 18.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Knk.V.39.059/2025/8. sorszámú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély jogi képviselője (dr. Bilkei-Gorzó Dávid egyéni ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése és a népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 30. § (5) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Kúria Knk.V.39.059/2025/8. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panaszban foglaltak az alábbiak szerint foglaltak össze.
- [3] 2.1. 2025. március 19. napján a Jobbik Magyarországért Mozgalom (a továbbiakban: szervező) azt a népszavazásra javasolt kérdést nyújtotta be a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB), hogy „Egyetért-e Ön azzal, hogy december huszonnegyedikre munkaszüneti nap legyen?”. Az NVB megállapította, hogy a kérdés az Alaptörvényben, és az Nsztv.-ben megfogalmazott követelményeknek megfelel, ezért az Nsztv. 11. §-ában foglalt hatáskörében eljárva a 2025. május 13. napján kelt, 28/2025. számú határozatával azt hitelesítette.
- [4] 2.2. Az NVB határozatával szemben az indítványozó (I. rendű kérelmező) és II. rendű kérelmezőként egy gazdasági társaság (a továbbiakban: II. rendű kérelmező) bírósági felülvizsgálati kérelemmel élt, mindketten az NVB határozatának megváltoztatását és a kérdés hitelesítésének megtagadását kérték.
- [5] Az indítványozó a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmében hivatkozott az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, M) cikk (1) bekezdésében, XXIV. cikk (1) bekezdésében, XXVIII. cikk (7) bekezdésében, 8. cikk (3) bekezdés b) pontjában, 28. cikkében, valamint az Nsztv. 11. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Álláspontja szerint az NVB által hitelesített kérdés nem felel meg az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés b) pontjában foglalt feltételeknek, ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság elvével és az M) cikk (1) bekezdésében foglaltakkal, így az Nsztv. 11. § (1) bekezdése alapján nem volt hitelesíthető. A tárgyi kérdésben tartott érvényes és eredményes népszavazás feloldhatatlan ellentmondást idézne elő a jogrendszerben, s ez a jogállamiság sérelmére vezetne. Előadta, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) rendelkezései alapján minden év október 31-ig miniszteri rendelet szabályozza az általános munkarendben foglalkoztatott munkavállalók munkaidő-beosztásának a munkaszüneti napok miatti változását. A 2026. évi munkaszüneti napok vonatkozásában a 10/2025. (IV. 30.) NGM rendelet szerint 2026. december 24., csütörtök pihenőnap, 2026. december 12., szombat pedig munkanap lesz. Kiemelte, hogy a miniszteri rendelet megalkotásának ideje, az adott évet megelőző év első felében történő kihirdetése a kiszámítható jogszabályi környezet megteremtését szolgálja. Utalt arra is, hogy december 24. munkaszüneti nappá nyilvánításáról egy megváltozott összetételű Országgyűlésnek kellene döntenie úgy, hogy 2026. évre vonatkozóan a munkaszüneti napok miatti munkanap-át-

helyezéseket az illetékes miniszternek már a népszavazás eredményének megállapítása előtt kell szabályoznia. Egy átlagosan tájékozott választópolgár számára nem egyértelmű, hogy a kérdésről tartott népszavazásnak milyen káros hatása lenne a karácsonyi vásárlási időszakban a kiskereskedelmi szektorra és a nemzetgazdaságra. Ebből következően egy esetleges eredményes népszavazás és kötelező jogalkotás folytán a keletkező bevételkiesés egyértelműen érintené Magyarország központi költségvetését, tartalmilag, számszakilag is változtatna azon, illetve a végrehajtásán, ami az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés *b)* pontja szerinti tilalomba ütközne, tiltott tárgykört érintene. Hozzátette, hogy az eggyel több munkaszüneti nap léte az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésébe is ütközne, mert állami beavatkozást jelentene a gazdasági rendbe, különösen egy nagy forgalmú kereskedelmi napon, s ez a piacgazdaság logikájával ellentétesen torzítaná a piaci versenyt.

- [6] A II. rendű kérelmező a bírósági felülvizsgálati kérelmének alapjaként hivatkozott az Alaptörvény M) cikk (1)–(2) bekezdésében, XII. cikk (1) bekezdésében, XIII. cikk (1) bekezdésében, 8. cikk (3) bekezdés *a)* pontjában, 28. cikkében, valamint az Nsztv. 9. § (1) bekezdésében és 11. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Álláspontja szerint az NVB által hitelesített kérdés nem felel meg az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés *a)* pontjában és az Nsztv. 9. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, mert a kérdésről tartott népszavazásból az Alaptörvény módosítása következne; továbbá a kérdés megfogalmazása nem felel meg a választópolgári és a jogalkotói egyértelműség követelményének, ezért az Nsztv. 11. § (1) bekezdése alapján nem hitelesíthető. Olvasatában az NVB határozat a tisztességes hatósági eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jogot is sérti az indokolás hiányossága miatt. Egy érvényes és eredményes, az igen szavazatok többségét hozó népszavazásból következő jogalkotási kötelezettség álláspontja szerint nem egyeztethető össze a szerződési szabadság mint alkotmányos jog korlátozására szolgáló észszerűségi teszttel, az Alaptörvény M) cikkének és XII. cikk (1) bekezdésének módosítását tenné szükségessé. December 24. munkaszüneti nappá nyilvánítása sértene az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését, mert az egyébként összehasonlítható helyzetben lévő kereskedelmi egységek közötti alkotmányellenes (alaptörvény-ellenes) különbségtételt eredményezne attól függően, hogy munkavállalóik munkaszüneti napon beoszthatók-e rendes munkaidőben vagy sem; szelektálna munkahelyek, illetve munkakörök között attól függően, hogy a karácsonyi időszakban a kereskedelmi egység csak szezonálisan folytat kereskedelmi tevékenységet (pl. karácsonyfa árus) vagy állandó kereskedelmi tevékenységén belül ugyanebben az időszakban elsősorban szezonális tevékenységet folytat (pl. élelmiszer-áruház). Előadta továbbá, hogy a fogyasztóknak az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésében védett jogait is sértene az, ha három egymást követő naptári nap munkaszüneti napnak minősülne, ezért nem tudnának bevásárolni vagy azt lényegesen nehezebben oldanák meg. E szempontokat az NVB egyáltalában nem vizsgálta, s ennek következtében indokolás hiányában sértült a tisztességes hatósági eljáráshoz való joga.
- [7] Álláspontja szerint nem egyértelmű, hogy a feltett kérdésről szóló népszavazásnak milyen hatása lenne a karácsonyi vásárlási időszak által leginkább érintett kiskereskedelmi szektor munkavállalóira, munkáltatóira, az üzletek nyitvatartására, közvetve magára a nemzetgazdaságra.
- [8] A II. rendű kérelmező olvasatában az NVB által hitelesített kérdés a jogalkotói és a választópolgári egyértelműség követelményének sem felel meg. A választópolgári egyértelműség körében előadta, hogy az Mt. ismeri ugyan a munkaszüneti nap jogi definícióját, de a javasolt kérdésben semmi nem utal kétséget kizáróan arra, hogy a szervező a törvény által meghatározott jelentést tulajdonítja neki, nem pedig az általánosabb, hétköznapi jelentést (olyan nap, amikor „nem kell dolgozni”); továbbá a választópolgárok döntésének többféle jogalkotással is eleget lehet tenni, vagy az Mt. 102. § (1) bekezdésének módosításával a munkaszüneti napok bővítésével, vagy úgy is, hogy december 24-ét csak pihenőnappá minősítik, amely munkanap áthelyezéssel ledolgozásra kerül. Nézete szerint a választópolgár tudata nem foghatja át, hogy valójában miről is szavaz. A jogalkotói egyértelműségnek sem tesz eleget a javasolt kérdés, egyrészt az „igen” szavazatok többsége esetén az előzőek miatt, másrészt a „nem” szavazatok győzelme esetén azért, mert nem világos, hogy elegendő-e az Mt. rendelkezésének érintetlenül hagyása, vagy biztosítani kell, hogy semmiképp se legyen pihenőnap december 24. napja. A munkaszüneti nap fogalmára nincs egységes meghatározás a jogrendszerben, mert az használatos nem csak a szolgálati szerződésekben, hanem az egyéb jogágakban, az eljárásjogban is, így végső soron a jogalkotó számára sem lenne egyértelmű, hogy milyen jogalkotási kötelezettség terhelne egy, a tárgyi kérdésben tartott érvényes és eredményes népszavazás esetén.
- [9] 2.3. A Kúria 2025. július 3. napján kelt, és 2025. július 7. napján a Magyar Közlöny 2025. évi 81. számában közzétett Knk.V.39.059/2025/8. számú végzésével a felülvizsgálati kérelmeket együttesen bírálta el, azokat alaptalannak találta, ezért az NVB határozatát helybenhagyta.
- [10] A Kúria szerint az indítványozó hivatkozása megmaradt az általánosság szintjén, nem tudta alátámasztani, hogy a népszavazásra javasolt kérdés folytán miként keletkezne a szabályozásban koherenciazavar, vagy a munka-

szüneti napokra vonatkozó jogszabályi rendelkezések tekintetében hogyan következne be feloldhatatlan ellentmondás, amely a jogállamiság követelményét, azon belül is a jogbiztonság elvét sértené vagy veszélyeztetné. A Kúria az indítványozó érvelésével szemben kiemelte, hogy a felhozott körülmények, időbeliségi tényezők nem kapcsolódnak a szabályozás koherenciájának kérdéséhez.

- [11] A tiltott tárgykörök kapcsán a Kúria rámutatott, hogy a munkaszüneti napok körének szabályozása, a munkafeltételekre, a munkaidő-beosztásra, a kereskedelmi egységek tevékenységére, zárva tartására vonatkozó rendelkezések meghatározása során a jogalkotó már elvégezte a különböző alapvető jogok, a mögöttük húzódó érdekek összeegyeztetését. A mérlegelést lefolytatta, amelynek okán egy új munkaszüneti nap megállapítása sem okozna zavart, nem igényelne Alaptörvény módosítást, nem ütközne az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésébe. A költségvetési tárgyú kérdések tilalmával összefüggésben utalt a 11/2022. (VI. 2.) AB határozat indoklásának [17] bekezdésében foglaltakra: „A[z Alaptörvény] 8. cikk (3) bekezdés b) pontjában felállított tiltott népszavazási tárgykörből kitűnik az alkotmányozó azon akarata, hogy a költségvetés stabilitását népszavazás mint kivételes közvetlen hatalomgyakorlás ne veszélyeztesse”. A Kúria szerint a népszavazásra javasolt kérdés nem érinti az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés b) pontjában meghatározott tárgyú törvények közvetlen módosítását, az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében pedig nem mutatott be a Magyarország éves költségvetéséről szóló törvényre való közvetlen és jelentős kihatást.
- [12] A választópolgári egyértelműséget illetően a Kúria megállapította, hogy a kérdés megfogalmazása egyszerű, kellően precíz, nem merül fel, hogy elbizonytalanítaná a választópolgárt a kérdés megválaszolásában. A II. rendű kérelmezőnek a választópolgári egyértelműség körében előadott hivatkozásával szemben a feltenni javasolt kérdés nem tartalmaz olyan *terminus technicus*, amely az értelmezés vagy a válaszadás során nehézséget okozna. A Kúria saját, korábbi döntésével (Knk.I.39.248/2024/5.) is egybevette az alapügy tárgyát képező kérdést, megállapította, hogy az nem tartalmaz olyan, a munkaszüneti nap fogalmára vonatkozó magyarázatot, mint amilyen az említett kúriai végzés tárgyát képező kérdésben szerepelt, így a korábbi döntés megállapításai nem vonatkoztathatók a jelen ügyre.
- [13] A jogalkotói egyértelműség kapcsán a Kúria kifejtette, hogy a különböző jogszabályok nyitvatartási időre és munkaidőre vonatkozó rendelkezéseinek összehangolása egy eredményes népszavazás esetén nem a javasolt kérdés egyértelműségéhez tartozik, hanem a jogalkotási kötelezettség végrehajtásához. A választópolgár tudatának nem kell átfognia ezeket a tényezőket.
- [14] Az NVB határozatának indokolásával kapcsolatban a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a rendelkező rész alátámasztásához szükséges indokolás az NVB határozatából kitűnik. Az Alaptörvény burkolt módosítására vonatkozó érv a Kúria előtti eljárásban jelent meg a II. rendű kérelmező fellépése okán, ezért az NVB határozatában írtakhoz képest részletesebb indokolás az NVB részéről ehhez kapcsolódóan nem volt szükséges.
- [15] 2.4. A 2025. július 15. napján benyújtott alkotmányjogi panasz szerint a kúriai végzés ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal, mert a Kúria az indítványozó érveit figyelmen kívül hagyta, az általa előadottakat nem értéktelte teljeskörűen, és sérti az Alaptörvény 28. cikkében rögzített követelményeket is.
- [16] Az indítványozó az Alkotmánybíróság több döntésére hivatkozva kifejtette, hogy álláspontja szerint a Kúria kifejezetten figyelmen kívül hagyta az Alaptörvény 28. cikkében foglalt értelmezési szabályt, aminek nyomán önkényessé, *contra constitutionem* jellegűvé vált a döntése. Ez nem csupán a népszavazáshoz való jog sérelmét eredményezte, de egyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelméhez is vezetett.
- [17] Az indítványozó – utalva a II. rendű kérelmező által előadottakra is – álláspontja szerint a Kúria a teljes körű indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Nem adta ugyanis indokát annak, hogy az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésének sérelmét miért nem idézi elő az érvényes és eredményes népszavazás, és az abból fakadó jogalkotási kötelezettség. A Kúria nem tárt fel semmilyen megalapozott indokot arra vonatkozóan, hogy e napon a gazdasági tevékenység tiltása milyen másik alapvető jog érvényesülését szolgálja. A Kúria nem tért ki minden évrre, a döntésének indokolása hiányos, amely kihat a döntés érdemére, és sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.
- [18] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek megfelel-e.
- [19] 3.1. Az Nsztv. 30. § (5) bekezdése szerint a Kúriának az NVB népszavazásra szánt kérdést hitelesítő határozatával szemben előterjesztett felülvizsgálat tárgyában hozott döntése elleni alkotmányjogi panaszt a Kúria dön-

tésének Magyar Közlönyben történt közzétételétől számított nyolc napon belül lehet benyújtani. E követelménynek az indítvány megfelel. A panasz a befogadásnak a jogorvoslatok kimerítésével kapcsolatos feltételnek is megfelel, mivel a Kúria végzésével szemben az Nsztv. 30. § (1) bekezdése értelmében a jogorvoslat kizárt. Az indítványozók jogi képviselője a szabályszerű meghatalmazását csatolta.

- [20] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvényellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [21] Az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott egyedi ügyben való érintettség megállapítható: az indítványozó mint az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló, Kúria előtt folyamatban volt nemperes eljárás kérelmezője, nyilvánvalóan érintettnek tekinthető.
- [22] Alkotmányjogi panasz csak az indítványozó Alaptörvényben foglalt jogának sérelme esetén nyújtható be. E követelmény az indítványozó vonatkozásában csak részben teljesül. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében szereplő tisztességes bírósági eljáráshoz való jog megillet minden olyan jogalanyt, amely bírósági eljárásban félként vesz részt, ugyanakkor az Alaptörvény 28. cikke nem hordoz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülő tartalmat.
- [23] 3.2. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltételek teljesülését is.
- [24] Az indítványozó megjelölte az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezését, kifejezett kérelmet terjesztett elő a sérelmezett bírói döntés megsemmisítésére, valamint indokolást is előadott arra nézve, hogy az alapüggyel milyen kapcsolatba hozható az Alaptörvény megsértettnek vélt rendelkezése.
- [25] 3.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [pl. 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]]. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [26] Az indítvány azért állítja a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét, mert álláspontja szerint a Kúria az alapjogi teszt lefolytatásának hiányában nem indokolta meg kellően azt, hogy december 24. napjának munkaszüneti nappá nyilvánítása miért nem okozza az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésének sérelmét, amiből fakadóan nem dönthetett megalapozottan arról, hogy a hitelesített kérdés az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés a) pontjába ütközik-e.
- [27] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy a Kúria a támadott végzés indokolásának [29] bekezdéséből kitűnően érdemben vizsgálta azt, hogy a hitelesített kérdés előidézi-e az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésének sérelmét. E vizsgálat keretében utalt arra, hogy a munkaszüneti napok „körének szabályozása, a munkafeltételekre, a munkaidő-beosztásra, a kereskedelmi egységek tevékenységére, zárva tartására vonatkozó rendelkezések meghatározása során a jogalkotó már elvégezte a különböző alapvető jogok, a mögöttük húzódó érdekek összeegyeztetését, ennek mérlegelését lefolytatta”. A kúriai érvelés logikájának második eleme, hogy „egy új munkaszüneti nap megállapítása sem okozna zavart, nem igényelne Alaptörvény módosítást, nem ütközne az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésébe”.
- [28] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből a bíróságokkal szemben az a minimumkövetelmény vezethető le, „hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket” [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]]. Ehhez szorosan kapcsolódik az indokolási kötelezettség. „Az Alkotmánybíróság az indokolási kötelezettség határait kijelölve hangsúlyozza, hogy ezen Alaptörvényből fakadó követelményből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” [3511/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [37]]. A Kúria a végzése indokolásában nyilvánvalóan számot adott arról, hogy foglalkozott a népszavazási kérdés és az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésének összefüggéseivel és következtetését okszerű érveléssel támasztotta alá.

- [29] Önmagában az, hogy az indítványozó álláspontja eltér a Kúriáétól, nem jelenti a bíróság indokolási kötelezettségének sérelmét. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó valójában a tisztességes eljárás-hoz való jog vizsgálatának keretében a Kúria döntésének érdemi felülbírálatát várja el az Alkotmánybíróságtól. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „[s]em a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; lásd hasonlóan: 3505/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [17]}.
- [30] 4. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány nem tartalmaz olyan indokot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére, azt visszautasította.

Budapest, 2025. augusztus 4.

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Polt Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1910/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3274/2025. (VIII. 18.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Knk.V.39.059/2025/8. sorszámú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (Dr. Sobor Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Sobor Dávid) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése és a népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 30. § (5) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Kúria Knk.V.39.059/2025/8. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panaszban foglaltak az alábbiak szerint foglaltak össze.
- [3] 2.1. 2025. március 19. napján a Jobbik Magyarországért Mozgalom (a továbbiakban: szervező) azt a népszavazásra javasolt kérdést nyújtotta be a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB), hogy „Egyetért-e Ön azzal, hogy december huszonegyedikére munkaszüneti nap legyen?”. Az NVB megállapította, hogy a kérdés az Alaptörvényben, és az Nsztv.-ben megfogalmazott követelményeknek megfelel, ezért az Nsztv. 11. §-ában foglalt hatáskörében eljárva a 2025. május 13. napján kelt, 28/2025. számú határozatával azt hitelesítette.
- [4] 2.2. Az NVB határozatával szemben az indítványozó mint II. rendű kérelmező és egy magánszemély I. rendű kérelmezőként bírósági felülvizsgálati kérelemmel élt az NVB határozatának megváltoztatását és a kérdés hitelesítésének megtagadását kérve.
- [5] Az indítványozó bírósági felülvizsgálati kérelmében hivatkozott az Alaptörvény M) cikk (1)–(2) bekezdésében, XII. cikk (1) bekezdésében, XIII. cikk (1) bekezdésében, 8. cikk (3) bekezdés a) pontjában, 28. cikkében, valamint az Nsztv. 9. § (1) bekezdésében és 11. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Álláspontja szerint az NVB által hitelesített kérdés nem felel meg az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés a) pontjában és az Nsztv. 9. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, mert a kérdésről tartott népszavazásból az Alaptörvény módosítása következik; továbbá a kérdés megfogalmazása nem felel meg a választópolgári és a jogalkotói egyértelműség követelményének, ezért az Nsztv. 11. § (1) bekezdése alapján nem hitelesíthető.
- [6] Olvasatában az NVB határozat a tisztességes hatósági eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jogot is sérti az indokolás hiányossága miatt. Egy érvényes és eredményes, az igen szavazatok többségét hozó népszavazásból következő jogalkotási kötelezettség álláspontja szerint nem egyeztethető össze a szerződési szabadság mint alkotmányos jog korlátozására szolgáló észszerűségi teszttel, az Alaptörvény M) cikkének és XII. cikk (1) bekezdésének módosítását tenné szükségessé. December 24-e munkaszüneti nappá nyilvánítása az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését azért sértené, mert az összehasonlítható helyzetben lévő kereskedelmi egységek közötti alkotmányellenes (alaptörvény-ellenes) különbségtételt eredményezne attól függően, hogy munkavállalóik munkaszüneti napon beoszthatók-e rendes munkaidőben vagy sem; szelektálna munkahelyek, illetve munkakörök között attól függően, hogy a karácsonyi időszakban a kereskedelmi egység csak szezonálisan folytat kereskedelmi tevékenységet (pl. karácsonyfa árus) vagy állandó kereskedelmi tevékenységén belül ugyanebben az időszakban elsősorban szezonális tevékenységet folytat (pl. élelmiszer-áruház). Előadta továbbá, hogy a fogyasztóknak az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésében védett jogait is sértené az, ha három egymást követő naptári nap munkaszüneti napnak minősülne, ezért nem tudnának bevásárolni vagy azt lényegesen nehezebben oldanák meg. E szempontokat az NVB egyáltalában nem vizsgálta, s ennek következtében indokolás hiányában sértült a tisztességes hatósági eljáráshoz való joga.

- [7] Álláspontja szerint nem egyértelmű, hogy a feltett kérdésről szóló népszavazásnak milyen hatása lenne a karácsonyi vásárlási időszak által leginkább érintett kiskereskedelmi szektor munkavállalóira, munkáltatóira, az üzletek nyitvatartására, közvetve magára a nemzetgazdaságra.
- [8] Az indítványozó olvasatában az NVB által hitelesített kérdés a jogalkotói és a választópolgári egyértelműség követelményének sem felel meg. A választópolgári egyértelműség körében előadta, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) ismeri ugyan a munkaszüneti nap jogi definícióját, de a javasolt kérdésben semmi nem utal kétséget kizáróan arra, hogy a szervező a törvény által meghatározott jelentést tulajdonítja neki, nem pedig az általánosabb, hétköznapi jelentést (olyan nap, amikor „nem kell dolgozni”); továbbá a választópolgárok döntésének többféle jogalkotással is eleget lehet tenni, vagy az Mt. 102. § (1) bekezdésének módosításával a munkaszüneti napok bővítésével, vagy úgy is, hogy december 24-ét csak pihenőnappá minősítik, amely munkanap áthelyezéssel ledolgozásra kerül. Nézete szerint a választópolgár tudata nem foghatja át, hogy valójában miről is szavaz. A jogalkotói egyértelműségnek sem tesz eleget a javasolt kérdés. Egyrészt az „igen” szavazatok többsége esetén az előzőek miatt, másrészt a „nem” szavazatok győzelme esetén azért, mert nem világos, hogy elegendő-e az Mt. rendelkezésének érintetlenül hagyása, vagy biztosítani kell, hogy semmiképp se legyen pihenőnap december 24-e. A munkaszüneti nap fogalmára nincs egységes meghatározás a jogrendszerben, az használatos nem csak a szolgálati szerződésekben, hanem az egyéb jogágakban, az eljárásjogban is, így végső soron a jogalkotó számára sem lenne egyértelmű, hogy milyen jogalkotási kötelezettség terhelne egy, a tárgyi kérdésben tartott érvényes és eredményes népszavazás esetén.
- [9] Az I. rendű kérelmező a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmében hivatkozott az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, M) cikk (1) bekezdésében, XXIV. cikk (1) bekezdésében, XXVIII. cikk (7) bekezdésében, 8. cikk (3) bekezdés b) pontjában, 28. cikkében, valamint az Nsztv. 11. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Álláspontja szerint az NVB által hitelesített kérdés nem felel meg az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés b) pontjában foglalt feltételeknek, ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság elvével és az M) cikk (1) bekezdésében foglaltakkal, így az Nsztv. 11. § (1) bekezdése alapján nem hitelesíthető. A tárgyi kérdésben tartott érvényes és eredményes népszavazás feloldhatatlan ellentmondást idézhetne elő a jogrendszerben, s ez a jogállamiság sérelmére vezetne. Előadta, hogy az Mt. rendelkezései alapján minden év október 31-ig miniszteri rendelet szabályozza az általános munkarendben foglalkoztatott munkavállalók munkaidő-beosztásának a munkaszüneti napok miatti változását. A 2026. évi munkaszüneti napok vonatkozásában a 10/2025. (IV. 30.) NGM rendelet szerint 2026. december 24. pihenőnap, 2026. december 12. szombat pedig munkanap lesz. Kiemelte, hogy a miniszteri rendelet megalkotásának ideje, az adott évet megelőző év első felében történő kihirdetése, a kiszámítható jogszabályi környezet megteremtését szolgálja. Utalt arra is, hogy december 24-e munkaszüneti nappá nyilvánításáról egy megváltozott összetételű Országgyűlésnek kellene döntenie úgy, hogy 2026. évre vonatkozóan a munkaszüneti napok miatti munkanap-áthelyezéseket az illetékes miniszternek már a népszavazás eredményének megállapítása előtt kell szabályozni. Egy átlagosan tájékozott választópolgár számára nem egyértelmű, hogy a kérdésről tartott népszavazásnak milyen káros hatása lenne a karácsonyi vásárlási időszakban a kiskereskedelmi szektorra, és a nemzetgazdaságra. Ebből következően egy esetleges eredményes népszavazás és kötelező jogalkotás folytán a keletkező bevételkiesés érintené Magyarország központi költségvetését, tartalmilag, számszakilag is változtatna azon, illetve a végrehajtásán, ami az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés b) pontja szerinti tilalomba ütközne, tiltott tárgykört érintene. Hozzátette, hogy az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésébe is ütközne az eggyel több munkaszüneti nap léte, mert állami beavatkozást jelentene a gazdasági rendbe, különösen egy nagy forgalmú kereskedelmi napon, a piacgazdaság logikájával ellentétesen torzítaná a piaci versenyt.
- [10] 2.3. A Kúria 2025. július 3. napján kelt, és 2025. július 7. napján a Magyar Közlöny 2025. évi 81. számában közzétett Knk.V.39.059/2025/8. számú végzésével a felülvizsgálati kérelmeket együttesen bírálta el, azokat alaptalannak találta, ezért az NVB határozatát helybenhagyta.
- [11] A Kúria szerint az I. rendű kérelmező hivatkozása megmaradt az általánosság szintjén, nem tudta alátámasztani, hogy az adott népszavazásra javasolt kérdés folytán miként keletkezne a szabályozásban koherenciazavar, vagy a munkaszüneti napokra vonatkozó jogszabályi rendelkezések tekintetében hogyan következne be feloldhatatlan ellentmondás, amely a jogállamiság követelményét, azon belül is a jogbiztonság elvét sértené vagy veszélyeztetné. A Kúria az I. rendű kérelmező érvelésével szemben utalt arra, hogy a felhozott körülmények, időbeliségi tényezők nem kapcsolódnak a szabályozás koherenciájának kérdéséhez.
- [12] A tiltott tárgykörök kapcsán a Kúria rámutatott, hogy a munkaszüneti napok szabályozása, a munkafeltételekre, a munkaidő-beosztásra, a kereskedelmi egységek tevékenységére, zárva tartására vonatkozó rendelkezések meghatározása körében a jogalkotó már elvégezte a különböző alapvető jogok, a mögöttük húzódó érdekek összeegyeztetését. A mérlegelést már lefolytatta, amelynek okán egy új munkaszüneti nap megállapítása sem okozna zavart, nem igényelne Alaptörvény módosítást, nem ütközne az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésébe.

A költségvetési tárgyú kérdések tilalmával összefüggésben utalt a 11/2022. (V. 2.) AB határozat indoklásának [17] bekezdésében foglaltakra: „A[z Alaptörvény] 8. cikk (3) bekezdés *b*) pontjában felállított tiltott népszavazási tárgykörből kitűnik az alkotmányozó azon akarata, hogy a költségvetés stabilitását népszavazás mint kivételes közvetlen hatalomgyakorlás ne veszélyeztesse”. A Kúria szerint a népszavazásra javasolt kérdés nem érinti az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés *b*) pontjában meghatározott tárgyú törvények közvetlen módosítását, az I. rendű kérelmező a felülvizsgálati kérelmében pedig nem mutatott be a Magyarország éves költségvetéséről szóló törvényre való közvetlen és jelentős kihatást.

- [13] A választópolgári egyértelműséget illetően a Kúria megállapította, hogy a kérdés megfogalmazása egyszerű, kellően precíz, nem merül fel, hogy elbizonytalanítaná a választópolgárt a kérdés megválaszolásában. A feltenni javasolt kérdés nem tartalmaz olyan *terminus technicus*, amely az értelmezés vagy a válaszadás során nehézséget okozna. A Kúria saját, korábbi döntésével (Knk.I.39.248/2024/5.) is egybevette az alapügy tárgyát képező kérdést, megállapította, hogy az nem tartalmaz olyan, a munkaszüneti nap fogalmára vonatkozó magyarázatot, mint amilyen az említett kúriai végzés tárgyát képező kérdésben szerepelt, így a korábbi döntés megállapításai nem vonatkoztathatók a jelen ügyre.
- [14] A jogalkotói egyértelműség kapcsán a Kúria kifejtette, hogy a különböző jogszabályok nyitvatartási időre és munkaidőre vonatkozó rendelkezéseinek összehangolása egy eredményes népszavazás esetén nem a javasolt kérdés egyértelműségéhez tartozik, hanem a jogalkotási kötelezettség végrehajtásához. A választópolgár tudatának nem kell átfognia ezeket a tényezőket.
- [15] Az NVB határozatának indoklásával kapcsolatban a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a rendelkező rész alátámasztásához szükséges indoklás az NVB határozatából kitűnik. Az Alaptörvény burkolt módosítására vonatkozó érv a Kúria előtti eljárásban jelent meg az indítványozó fellépése okán, ezért az NVB határozatában írtakhoz képest részletesebb indoklás az NVB részéről ehhez kapcsolódóan nem volt szükséges.
- [16] 2.4. A 2025. július 15. napján benyújtott alkotmányjogi panasz szerint a kúria végzése ellentétes az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésével, az N) cikk (1) és (3) bekezdésével, a XII. cikk (1) bekezdésével, a XIII. cikk (1) bekezdésével, a XV. cikk (2) bekezdésével, a XXVIII. cikk (1) bekezdésével, a 8. cikk (3) bekezdés *b*) pontjával, a 28. cikkével és a 36. cikk (4) bekezdésével.
- [17] Az indítványozó a vállalkozás szabadságának és a tulajdonhoz való jog – így az Alaptörvény M) cikkének, XII. cikkének és XIII. cikk (1) bekezdésének – sérelmét illetően egységes indokolást adott elő. Ennek értelmében a december 24. napján való nyitvatartás tilalma jelentős bevételkiesést eredményezne a számára, mert – az Mt. 102. § (3) bekezdése és a 108. § (3) bekezdése nyomán – a vásárlás utolsó karácsonyi hulláma nála már nem csapódhat le, a vevők kizárólag azoknál a kereskedelmi egységeknél tudnának vásárolni, melyek az Mt. 101. § (1) bekezdés *a*) pontja értelmében „munkaszüneti napon is rendeltetése folytán működőnek” minősülnek, s ennek egy kisbolt nem felel meg. Ezen alapjogok sérelme kapcsán előadta továbbá, hogy a Kúria a kifogásait nem értékelte teljeskörűen, az indítványozó érveit figyelmen kívül hagyta, indoklási kötelezettségének nem tett maradéktalanul eleget. Nem tért ki arra, hogy az Alaptörvény felsorolt rendelkezéseinek sérelmét miért nem idézi elő az érvényes és eredményes népszavazás, és az abból fakadó jogalkotási kötelezettség. A Kúria nem folytatta le ezen alapjogok vonatkozásában az alapjogi tesztet, és tiltott tárgykörbe tartozó népszavazási kérdés hitelesítését hagyta jóvá.
- [18] Az indítványozó részletesen, statisztikai adatokra utalva, kifejtette, hogy szerinte egy újabb munkaszüneti nap bevezetése – ami a gazdasági törvényszerűségek miatt a GDP jelentős csökkenését és így a költségvetési bevételek visszaesését okozza – közvetlen, érdemi és jelentős negatív hatással van a költségvetési egyensúlyra, amelynek nyomán az az ország éves költségvetéséről szóló törvényt közvetlenül és jelentős módon érinti. Álláspontja szerint ezt az összefüggést a Kúriának részletesen vizsgálnia kellett volna, ennek elmulasztása az Alaptörvény – N) cikk (1) és (3) bekezdéseinek fényében értelmezendő – költségvetéssel kapcsolatos tiltott tárgykörre vonatkozó rendelkezésének [8. cikk (3) bekezdés *b*) pont] sérelmét idézi elő.
- [19] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének – és azzal összefüggésben a 28. cikk – sérelmével kapcsolatban azt adta elő, hogy a Kúria támadott végzése egyrészt a vállalkozás szabadsága és a tulajdonhoz való jog tekintetében a tisztességes eljárás követelményébe ütközik, mert elmulasztotta az arányossági, illetve az észszerűségi tesztek elvégzését. Másrészt a költségvetési vonzatok elemzésének mellőzése is alaptörvényt sértő döntést eredményez, mivel a Kúriának meg kellett volna vizsgálnia és érdemi érvekkel alátámasztani azon állítást, hogy „a december 24. napjára vonatkozó GDP csökkenésre, bevétel kiesésre vonatkozó érvelés nem támasztja alá az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés *b*) pontja szerinti népszavazásból kizárt tárgykör fennállását, a népszavazásra javasolt kérdés nem érinti az ott meghatározott tárgyú törvények közvetlen módosítását”. E mulasztások – a 33/2021. (XII. 22.) AB határozat alapján – az Alaptörvény 28. cikkének figyelmen kívül hagyását jelentik, amely nyomán a Kúria döntése önkényes, *contra constitutionem*.

- [20] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján mindenképp azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek megfelel-e.
- [21] 3.1. Az Nsztv. 30. § (5) bekezdése szerint a Kúriának az NVB népszavazásra szánt kérdést hitelesítő határozatával szemben előterjesztett felülvizsgálat tárgyában hozott döntése elleni alkotmányjogi panaszt a Kúria döntésének Magyar Közlönyben történt közzétételétől számított nyolc napon belül lehet benyújtani. E követelménynek az indítvány megfelel. A panasz a befogadásnak a jogorvoslatok kimerítésével kapcsolatos feltételnek is megfelel, mivel a Kúria végzésével szemben az Nsztv. 30. § (1) bekezdése értelmében a jogorvoslat kizárt. Az indítványozók jogi képviselője szabályszerű meghatalmazását csatolta.
- [22] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvényellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [23] Az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott egyedi ügyben való érintettség megállapítható: az indítványozó mint az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló, Kúria előtt folyamatban volt nemperes eljárás kérelmezője, nyilvánvalóan érintettnek tekinthető.
- [24] Alkotmányjogi panasz csak az indítványozó Alaptörvényben foglalt jogának sérelme esetén nyújtható be.
- [25] Ezen feltétel teljesül az alábbi alapjogok vonatkozásában, mert azok nemcsak Alaptörvényben biztosított jognak minősülnek, hanem a jogi személy indítványozót is megilletik az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdése alapján: az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdése és a XII. cikk (1) bekezdése által garantált vállalkozás szabadsága {3323/2024. (VII. 29.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.), Indokolás [97]}, az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése által garantált tulajdonhoz való jog (Abh., Indokolás [98]), és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében szereplő tisztességes bírósági eljáráshoz való jog {3028/2024. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [23]}. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését illetően az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az indítvány nem tartalmaz olyan körülményeket, amelyek ezen alaptörvényi rendelkezés alkalmazását az indítványozó vonatkozásában megalapozták volna, ezért az állított diszkrimináció kérdését a XV. cikk (1) bekezdése körében kezelte {2/2023. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [40]}, s amely jog az indítványozót mint gazdasági társaságot is megillető, Alaptörvényben biztosított jognak minősül {3202/2025. (VI. 23.) AB határozat, Indokolás [43]}. Nem hordoz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának tekintett tartalmát az Alaptörvény N) cikk (1) és (3) bekezdése, a 8. cikk (3) bekezdésének *b)* pontja, a 28. cikke és 36. cikk (4) bekezdése.
- [26] 3.2. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltételek teljesülését is.
- [27] Az indítványozó megjelölte az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, kifejezett kérelmet terjesztett elő a sérelmezett bírói döntés megsemmisítésére, valamint – a XV. cikk (2) bekezdése kivételével – indokolást is előadott arra nézve, hogy az alapüggyel milyen kapcsolatba hozhatók az Alaptörvény megsértettnek vélt, s a befogadás egyéb feltételeinek megfelelő rendelkezései.
- [28] 3.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {pl. 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [29] 3.3.1. A vállalkozáshoz és a tulajdonhoz való jog sérelmét illetően előadott érveléssel kapcsolatban utal arra az Alkotmánybíróság, hogy egyetlen munkanap munkaszüneti nappá nyilvánítása nyilvánvalóan nem akadályozza meg, nem lehetetleníti el a vállalkozóvá válást, vagy ilyen tevékenység folytatását (hasonlóan lásd: Abh., Indokolás [144]). Másrészt arra is rámutat az Alkotmánybíróság, hogy „a vállalkozási tevékenység jövőbeni nyereségének a reménye, az ebből eredő várható profit nem tekinthető az alkotmányos tulajdonjog által elismert és védett tulajdoni várománynak” {3024/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [45], illetve Abh., Indokolás [100]}. Ebből következően az indítványban felhívott ezen Alaptörvényben biztosított jogok és az előadott érvelés között nincs érdemi alkotmányjogi összefüggés.
- [30] 3.3.2. Az indítvány azért állítja a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét, mert álláspontja szerint a Kúria elmulasztotta a vállalkozáshoz való jog és a tulajdonhoz való jog vonatkozásában az alapjogi teszt lefoly-

tatását, illetve nem mérte fel december 24. munkaszüneti nappá nyilvánításának GDP-re, s azon keresztül a költségvetési törvényre gyakorolt hatását.

- [31] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy a Kúria a támadott végzés indokolásának [29] bekezdéséből kitűnően érdemben vizsgálta azt, hogy a hitelesített kérdés előidézi-e az Alaptörvény sérelmét. E vizsgálat keretében utalt arra, hogy a munkaszüneti napok „körének szabályozása, a munkafeltételekre, a munkaidő-beosztásra, a kereskedelmi egységek tevékenységére, zárva tartására vonatkozó rendelkezések meghatározása során a jogalkotó már elvégezte a különböző alapvető jogok, a mögöttük húzódó érdekek összeegyeztetését, ennek mérlegelését lefolytatta”. A kúriai érvelés logikájának második eleme, hogy „egy új munkaszüneti nap megállapítása sem okozna zavart, nem igényelne Alaptörvény módosítást, nem ütközne az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésébe”.
- [32] Ugyanígy megállapítható, hogy a kúriai végzés indokolásának [33]–[37] bekezdéseiben áttekintette a költségvetéssel mint tiltott tárgykörrel kapcsolatos alkotmánybírósági gyakorlatot és annak elvi tételeit az indokolás [38] bekezdésében az alapügyre vonatkoztatta.
- [33] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből a bíróságokkal szemben az a minimumkövetelmény vezethető le, „hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Ehhez szorosan kapcsolódik az indokolási kötelezettség. „Az Alkotmánybíróság az indokolási kötelezettség határait kijelölve hangsúlyozza, hogy ezen Alaptörvényből fakadó követelményből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3511/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [37]}.
- [34] A Kúria a végzése indokolásában kitért a népszavazási kérdés és az Alaptörvény szerinti tiltott tárgykörök és a hitelesített kérdés összefüggéseire, következtetését okszerű érveléssel alátámasztotta.
- [35] Önmagában az, hogy az indítványozó álláspontja eltér a Kúriáétól, nem jelenti a bíróság indokolási kötelezettségének sérelmét. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó valójában a tisztességes eljárás-hoz való jog vizsgálatának keretében a Kúria tiltott tárgyköröket értelmező döntésének érdemi felülbírálatát várja el az Alkotmánybíróságtól. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; lásd hasonlóan: 3505/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [17]}.
- [36] 4. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány nem tartalmaz olyan indokot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére, azt visszautasította.

Budapest, 2025. augusztus 4.

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Polt Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1911/2025.

Az Alkotmánybíróság Határozata az Alkotmánybíróság hivatalos lapja, mely elektronikus formában, időszakosan jelenik meg.
A kiadvány az Alkotmánybíróság döntéseinek gondozott, szükség esetén anonimizált változatú szövegét tartalmazza.
Az Alkotmánybíróság Határozatainak egyes számai bárki számára, személyazonosítás nélkül, korlátozástól mentesen,
díjmentesen hozzáférhetők az Alkotmánybíróság honlapján: www.alkotmanybirosag.hu
A szerkesztésért felel: dr. Szabó Attila, az Alkotmánybíróság főtítkára
layout: www.escom.hu
Kiadja az ORAC Kiadó Kft., 1037 Budapest, Montevideo u. 14.
Felelős kiadó: dr. Frank Ádám, a kft. ügyvezetője
Internet: www.orac.hu • E-mail: info@orac.hu
HU ISSN 2062–9273